

Mestra durant la setmana, oradora el cap de setmana

El Centre de Lectura de Reus acull la presentació del llibre sobre la mestra republicana, protestant i maçona Hilda Agostini

Imatge de l'acte al Centre de Lectura | Isabel Martínez

Amb la presència de les dues autores, **Cèlia Cañellas i Rosa Toran**, el **Centre de Lectura de Reus** ha acollit, aquest divendres al vespre, la presentació del llibre ***Hilda Agostini. Les armes de la raó d'una mestra republicana, protestant i maçona*** (Edicions 62). Una biografia que descobreix el recorregut vital d'una dona nascuda a Tarragona a finals del segle XIX i exiliada a França després de la guerra civil amb un perfil particular en professar la religió protestant i formar part d'una lògia maçònica.

Per si aquests trets característics no fossin ja interessants en si mateixos, Agostini, que exercia de mestra a Barcelona, va participar activament en els mítings polítics durant l'etapa republicana i la posterior Guerra Civil. "Mestra entre setmana, oradora política durant el cap de setmana" ha estat definida per descriure la intensitat amb què Agostini es va abocar en la defensa del règim republicà malgrat ser directora de la casa dels Nens del carrer Aribau. "Per ella els drets de les dones i república anaven íntimament lligats" ha comentat Cañellas sobre la ingent tasca propagandística desenvolupada per Agostini durant aquell període. Un esforç que en diverses ocasions la va portar a col·laborar periodísticament als diaris de Reus entre el 1933 i el 1936 i a implicar-se en els mítings polítics tant a la ciutat com a altres municipis tarragonins com Tortosa

---

després dels bombardejos feixistes de la guerra.

De la seva banda, Toran ha resseguit els antecedents familiars i els anys formatius de la biografiada. Filla d'un empresari i agent consular americà, Agostini va estudiar a l'església evangèlica de Reus i, des de jove, va tenir contacte amb la maçoneria de la qual acabaria formant-ne part més tard a la lògia Delfos. Uns signes d'identitat que ben aviat la van fer reflexionar sobre el laïcisme i la influència de la religió catòlica en el món de l'ensenyament al qual es va veure orientada pel seu mateix pare. Immersa en els moviments de renovació pedagògica i en contacte amb les idees de justícia socials del republicanisme, Agostini va considerar el seu mestre a Marcel·lí Domingo, qui arribaria a ser el primer ministre d'instrucció pública de la República.

Exiliada a França, Agostini no va poder tornar a exercir el magisteri i, gràcies als seus contactes amb les esglésies protestants, va trobar feina al CIMADE, un organisme d'ajuda al refugiat. A causa de la dictadura del general Franco, va decidir no tornar a Espanya i va morir a París el 1976. Segons han explicat les autores, l'ajuda d'una de les seves nebodes, Teresa Agostini, i de la seva filla ha estat fonamental per recuperar la seva història que ja havia estat ficcionada per una altra exiliada, Maria Malla Fàbregas, sota el títol *Los cuadernos de Mara Mas*.

"Ja fa anys que la història de les dones va superar les traves de l'acadèmia" ha assenyalat en la seva presentació la historiadora Meritxell Ferré qui ha lloat "el reguitzell de dones" en espais de sociabilitat que la recerca de llibres com aquest està aportant al coneixement públic en els darrers temps. Uns estudis que, segons Ferré, ajuden a "una reflexió constant" sobre la vida i els fets de les dones en aquella època històrica.